

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Kučerovou ve věci

žalobkyně: **Teplárna Kladno s.r.o.**, IČO 26735865
sídlem Dubská 257, Dubí, 272 03 Kladno
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M.
sídlem Přístavní 321/14, Holešovice, 170 00 Praha 7

proti
žalované: **TEPO s.r.o.**, IČO 49827065
sídlem Mostecká 3210, Kročehlavy, 272 01 Kladno
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha 1

o změnu závazku ze smlouvy

takto:

- I. Žaloba na určení, že cena tepla dodaného žalobkyní žalované na základě Smlouvy o dodávkách tepelné energie, uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou dne 7. 12. 2020, pro období od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2023 činí 511,57 Kč/GJ, se zamítá.
- II. Žaloba na změnu Smlouvy o dodávkách tepelné energie, uzavřené mezi žalobkyní a žalovanou dne 7. 12. 2020 s účinností od 1. 1. 2023, tak, že se z ní bez náhrady vypouští čl. 12.2., tj. namísto stávajícího textu aby byl v čl. 12. 2. uveden text „vypuštěno“, se zamítá.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 15 427,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se vůči žalované domáhala, aby soud změnil závazek ze smlouvy o dodávkách energie, kterou spolu žalobkyně a žalovaná uzavřely dne 7. 12. 2020. Žalobkyně se domáhala, aby soud

závazek z uvedené smlouvy změnil jednak tím, že určí, že cena tepla dodaného žalobkyní žalované v období od 1. 1. 2023 do 31. 12. 2023 na základě této smlouvy činí 511,57 Kč/GJ, jednak aby ze smlouvy bez náhrady vypustil text článku 12.2. Těchto změn závazku ze smlouvy se žalobkyně domáhala z důvodů, že se uvedenou smlouvou zavázala dodávat žalované tepelnou energii od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2030 za cenu, jejíž výše se podle ujednání ve smlouvě pro každý kalendářní rok upravuje podle vzorce zohledňujícího aktualizované údaje o ceně emisních povolenek, o přírůstku průměrného ročního indexu spotřebitelských cen, o přírůstku průměrného ročního indexu cen průmyslových výrobců a o ceně elektřiny. Ujednáním v článku 12.2 smlouvy byla nejvyšší možná míra zvýšení či snížení ceny podle vzorce omezena hranicí 3 % ročně v letech 2022 a 2023 a hranicí 5 % ročně v letech 2024 a 2025. Po uzavření smlouvy došlo k nepředvídatelnému nárůstu všech ve vzorci zohledněných položek, zejména cen emisních povolenek. Pokud by nárůst ceny podle popsaného vzorce nebyl omezen hranicí 3 % ročně, cena tepla pro rok 2023 by činila 511,57 Kč/GJ. Naproti tomu při uplatnění 3% hranice tato cena činí jen 334,82 Kč/GJ. Při takto nízké ceně tepla žalobkyně jeho výrobou namísto zisku generuje ztrátu. Žalobkyně požádala žalovanou o nové jednání o ceně tepla pro rok 2023, žalovaná však zvýšení ceny tepla nad smluvně sjednanou hranici ročního růstu odmítla.

2. Žalovaná se změnou závazku ze smlouvy nesouhlasila. Tvrdila, že samotným ujednáním v článku 12.2 dané smlouvy na sebe žalobkyně pro dobu prvních 5 let trvání závazku převzala nebezpečí změny okolností ohledně ceny plnění. Tím se žalobkyně na tuto dobu připravila o možnost domáhat se změny závazku ze smlouvy v části týkající se ceny plnění. Vedle tohoto žalovaná sporovala, že by vývoj ceny emisních povolenek byl pro žalobkyni nepředvídatelný, a namítala též, že právo na obnovení jednání o smlouvě uplatnila žalobkyně opožděně.
3. Soud nařídil přípravné jednání na den 14. 6. 2023 (č. l. 209–210) a věc projednal při jednání dne 15. 5. 2024 (č. l. 408–410). Rozsudek soud vyhlásil dne 22. 5. 2024 (č. l. 427).
4. Soud vzal v souladu s § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastnic, že mezi nimi byla dne 7. 12. 2020 uzavřena smlouva, kterou se žalobkyně zavázala v období od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2030 dodávat žalované tepelnou energii.
5. Z písemnosti označené jako smlouva o dodávkách tepelné energie (č. l. 8–16) soud zjistil, že v článku 12.1 se žalobkyně a žalovaná jako smluvní strany dohodly, že cena tepelné energie bude každoročně vždy k 1. lednu upravována kladně i záporně podle vzorce zohledňujícího aktualizované údaje o ceně emisních povolenek, o přírůstku průměrného ročního indexu spotřebitelských cen, o přírůstku průměrného ročního indexu cen průmyslových výrobců a o ceně elektřiny. V článku 12.2 se pak smluvní strany dohodly, že pokud by v důsledku popsaného vzorce mělo dojít ke zvýšení či snížení ceny převyšujícím hranici 3 % ročně v letech 2022 a 2023 nebo převyšujícím hranici 5 % ročně v letech 2024 a 2025, dojde ke zvýšení nebo snížení ceny vždy jen o tuto hranici, tedy v případě zvýšení bude cena násobena hodnotou 1,03, respektive 1,05, v případě snížení pak bude násobena hodnotou 0,97, respektive 0,95. Zároveň se v článku 12.2 smluvní strany dohodly, že vstoupí v jednání a vyvinou úsilí při nalezení dohody o pro obě strany přijatelné hranici pro úpravu ceny podle vzorce, avšak jediné do budoucna a až po 5 letech od zahájení dodávky, jestliže po této době nebude pro některou ze stran smlouvy dosavadní hranice dále ekonomicky přijatelná. Podle článku 11.3 byla prvotní cena tepelné energie smluvními stranami sjednána v *příloze č. 3 (č. l. 25)* na 315,60 Kč bez DPH za jeden gigajoule. V článku 19.2 pak na sebe obě smluvní strany převzaly nebezpečí změny okolností za tím účelem, aby vyloučily možnost zrušení závazku ze smlouvy soudem. Zároveň si však ujednaly, že tím zůstalo nedotčeno právo každé z nich vyvolat jednání o změně závazku ze smlouvy, popřípadě se domáhat změny závazku ze smlouvy soudem, a to v případě podstatné změny okolností.
6. Z dodatku č. 1 ke smlouvě (č. l. 33) soud zjistil, že s účinností od 1. 1. 2022 byla cena tepelné energie sjednána na 325,07 Kč bez DPH za jeden gigajoule. Návrh dodatku zaslala žalobkyně

žalované jako přílohu *oznámení* (č. l. 31 a 32) ohledně zvýšení ceny tepelné energie pro rok 2022 o 3 % představující nejvyšší možnou míru zdražení.

7. Dále soud z e-mailu ze dne 30. 4. 2020 (č. l. 230–231) zjistil, že již uvedeného dne zaslala žalovaná žalobkyni v příloze e-mailu *návrh smlouvy* (č. l. 232–238) obsahující jednak ujednání (tehdy v článku 12.4) o procentuální hranici pro každoroční úpravy ceny, tehdy však časově neomezené a ve výši 3 % ročně, jednak ujednání (tehdy v článku 18.2) už ve stejném znění jako v článku 19.2 později uzavřené smlouvy, jak je popsáno výše. V zápisech z jednání mezi žalobkyní a žalovanou dne 15. 4. 2020 (č. l. 218–219), dne 6. 5. 2020 (č. l. 217) a dne 18. 6. 2020 (č. l. 220) byly popsány různé uvažované varianty pro stanovení ceny tepelné energie a počítalo se v nich i s dodatečnými smluvně zakotvenými úpravami ceny, avšak bez uvedení bližších podrobností.
8. Konečně z výzvy k předložení návrhu smlouvy ze dne 14. 8. 2020 (č. l. 258) soud zjistil, že přílohou této výzvy zaslala žalovaná žalobkyni *návrh smlouvy* (č. l. 262–273) obsahující článek 12.2 ohledně hranice pro každoroční úpravu ceny již s časovým omezením jen na dobu 5 let, avšak tato hranice měla činit 5 % ročně po celých 5 let. Obsah článku 19.2 se od konečného výše popsaného znění v později uzavřené smlouvě nelišil. Žalobkyně v návaznosti na uvedenou výzvu vyjádřila ochotu časově omezenou 5% hranici pro úpravy ceny v připojeném návrhu smlouvy přijmout, i když s žalobkyní dále vyjednávala ohledně kratší délky doby, po kterou se měla hranice uplatňovat, což žalovaná jako variantu pro další jednání připouštěla, jak soud zjistil z jejich *e-mailové korespondence na č. l. 221*.
9. Při přípravném jednání dne 14. 6. 2023 (č. l. 209 p. v.) soud vyzval žalobkyni podle § 118a odst. 3 o. s. ř. k označení důkazů potřebných k prokázání tvrzení, že jejím úmyslem nebylo sjednat v předmětné smlouvě po dobu prvních pěti let ode dne zahájení dodávek převzetí nebezpečí změny okolností a že žalovaná o tomto úmyslu žalobkyně při uzavření smlouvy věděla nebo musela vědět. Současně soud žalobkyni poučil o následcích nesplnění této výzvy.
10. Z jiných písemných důkazů provedených při jednání soud nezjistil žádné skutečnosti ohledně obsahu řešené smlouvy, zejména ohledně významu ujednání v článku 12.2 pro závěr o převzetí nebezpečí změny okolností týkajících se ceny. Tyto jiné důkazy měly sloužit jen k prokázání tvrzení, že změna okolností nastala, jaké byly její dopady a že právo bylo žalobkyní uplatněno čas. K čemu měly důkazy sloužit bylo zjevné i z doby vzniku takových listin až po uzavření smlouvy. Uvedené otázky přitom nebylo třeba dále řešit za situace, kdy na předběžnou otázku ohledně převzetí nebezpečí změny okolností ovlivňujících cenu žalobkyní bylo možné dát kladnou odpověď, čímž byl základ jejího nároku bez dalšího vyloučen, jak vysvětleno dále. Ze stejných důvodů, a tedy pro nadbytečnost, soud rovněž neprovedl důkaz jinými předloženými písemnostmi.
11. Soud neprovedl důkaz žalobkyní navrženými účastnickými výsledky jejich jednání ani výsledkem bývalého předsedy jejího jednání (č. l. 224), protože tyto důkazy žalobkyně navrhla pouze k prokázání svého tvrzení, že na tvrzené schůzce s žalovanou dne 10. 8. 2020 jeden z jejích jednání hovořil o hospodářských dopadech příliš nízké ceny tepla na žalobkyni, tedy o možném vzniku ztráty na její straně. Taková skutečnost by však ani v případě prokázání nebyla pro věc významná, neboť vyjednávání žalobkyně a žalované o obsahu řešené smlouvy mezi nimi probíhalo i po dni 10. 8. 2020 a obsah navrhované smlouvy se ohledně ceny tepla dále měnil, a to dokonce i v podobě pozdějšího částečného snížení zprvu navrhované 5% hranice pro úpravu takové ceny na hranici 3 %. Později až po tvrzené schůzce tedy došlo k ještě výraznějšímu omezení růstu ceny tepla, přesto žalobkyně takovou další z jejího pohledu zjevně méně výhodnou úpravu přijala a smlouvu podepsala.
12. Na základě výše uvedených skutkových zjištění z jednotlivých provedených důkazů soud učinil následující závěr o skutkovém stavu. Žalobkyně a žalovaná spolu uzavřely smlouvu, kterou se žalobkyně zavázala dodávat žalované po dobu 10 let tepelnou energii za cenu, kterou si ujednaly pevnou částkou. Dále si ujednaly početní vzorec pro každoroční úpravu této ceny na základě

ujednaných vnějších okolností a konečně si ujednaly také procentní hranici, o kterou nejvýše se mohla cena ve druhém až pátém roce plnění zvýšit nebo snížit. Vedle toho si smluvily, že pokud ujednaná hranice nebude po 5 letech pro žalobkyni dále přijatelná, dohodnou se na hranici nové.

13. Ještě stručněji lze shrnout, že žalobkyně a žalovaná si ujednaly cenu, k tomu si stanovily vnější okolnosti, kvůli kterým se cena může změnit, avšak zároveň na určitý čas představující polovinu doby trvání závazku omezily případný příliš výrazný vliv těchto vnějších okolností.
14. Podle § 76 odst. 2 věty první zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „energetický zákon“) „dodávatelem tepelnou energii jiné fyzické nebo právnické osobě lze poskytnout pouze na základě smlouvy o dodávce tepelné energie nebo jako plnění poskytované v rámci smlouvy jiné.“ Podle § 76 odst. 3 písm. d) energetického zákona „smlouva o dodávce tepelné energie musí obsahovat pro každé odběrné místo [...] cenu tepelné energie stanovenou v místě měření, termíny a způsob platby za odebranou tepelnou energii včetně záloh“.
15. Podle § 96 odst. 5 energetického zákona „smlouvy upravené tímto zákonem se v ostatním řídí právní úpravou závazků a úpravou smluvních typů jim nejbližších podle občanského zákoníku, pokud z tohoto zákona nebo povahy věci nevyplývá něco jiného.“
16. Podle § 1765 odst. 1 věty první zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. z.“), „dojde-li ke změně okolností tak podstatné, že změna založí v právech a povinnostech stran zvláště hrubý nepoměr znevýhodněním jedné z nich buď neúměrným zvýšením nákladů plnění, anebo neúměrným snížením hodnoty předmětu plnění, má dotčená strana právo domáhat se vůči druhé straně obnovení jednání o smlouvě, prokáže-li, že změnu nemohla rozumně předpokládat ani ovlivnit a že skutečnost nastala až po uzavření smlouvy, anebo se dotčené straně stala až po uzavření smlouvy známou.“ Podle § 1765 odst. 2 o. z. „právo podle odstavce 1 dotčené straně nevznikne, převzala-li na sebe nebezpečí změny okolností.“
17. Podle § 1766 odst. 1 o. z., „nedohodnou-li se strany v přiměřené lhůtě, může soud k návrhu kterékolí z nich rozhodnout, že závazek ze smlouvy změní obnovením rovnováhy práv a povinností stran, anebo že jej zruší ke dni a za podmínek určených v rozhodnutí. Návrhem stran soud není vázán.“ Podle § 1766 odst. 2 o. z. „soud návrh na změnu závazku zamítne, pokud dotčená strana neuplatnila právo na obnovení jednání o smlouvě v přiměřené lhůtě, co změnu okolností musela zjistit; má se za to, že tato lhůta činí dva měsíce.“
18. Shora popsany skutkový stav soud posoudil po právní stránce předně tak, že mezi žalobkyní a žalovanou byla uzavřena smlouva o dodávce tepelné energie podle § 76 energetického zákona, jejímž obsahem bylo i ujednání o ceně tepelné energie jako jedna z podstatných náležitostí takového smluvního typu podle § 76 odst. 3 písm. d) energetického zákona.
19. Subsidiárně se na základě § 96 odst. 5 energetického zákona smlouva o dodávce tepelné energie řídí právní úpravou závazků podle občanského zákoníku včetně úpravy kupní smlouvy jako nejbližšího smluvního typu, protože smlouvy podle energetického zákona mají povahu právě kupní smlouvy (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2011, sp. zn. 23 Cdo 3557/2008, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 4. 2017, sp. zn. 28 Cdo 3618/2015). Oba uvedené smluvní typy mají jako společnou podstatnou náležitost ujednání o ceně.
20. Soud tak pro účely předmětu řízení na základě subsidiárního použití právní úpravy závazků podle občanského zákoníku na závazek mezi žalobkyní a žalovanou nejprve zkoumal, zda na sebe žalobkyně převzala nebezpečí změny okolností ovlivňujících cenu tepelné energie a vstupujících do výpočtu pro úpravu ceny podle ujednání v článku 12.1 smlouvy. Zjištěný skutkový stav soud právně posoudil tak, že nebezpečí změny cenu ovlivňujících okolností ve smyslu § 1765 odst. 2 o. z. žalobkyně převzala.

21. Nebezpečí změny okolností přitom může být smluvní stranou převzato i implicitně (srov. ŠILHÁN, Josef. § 1765 [Podstatná změna okolností a obnovení jednání o smlouvě]. In: HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník V. Závazkové právo. Obecná část (§ 1721–2054)*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 234, marg. č. 71.).
22. Ujednání o ceně tepelné energie je nejen podstatnou náležitostí smlouvy o její dodávce, ale z hlediska vyjednávání obsahu smlouvy a jejího obchodního významu jde o náležitost nejzásadnější. Právě ohledně určení ceny tepelné energie totiž mají dodavatel a odběratel fakticky největší volnost, na rozdíl od zbývajících náležitostí smlouvy vyžadovaných v § 76 odst. 3 energetického zákona, jejichž podoba je do značné míry předurčena technickými možnostmi a potřebami obou stran. Zároveň je to cena, která především určuje, zda a nakolik bude smlouva pro každou ze stran výhodná. O uvedeném ostatně svědčí i provedené důkazy v podobě zápisů z jednání a e-mailové korespondence předcházejících uzavření smlouvy, z nichž je patrné, že právě cena byla hlavním bodem zájmu při několikaměsíčním vyjednávání obou stran, což se projevilo i v opakovaných úpravách připravovaného textu smlouvy právě v částech týkajících se ceny. Docházelo přitom k opakovaným úpravám i ohledně procentuálního omezení každoroční úpravy ceny, a to nejen z hlediska časového omezení procentních hranic, ale i ohledně samotné výše procent, a to dokonce opakovaně oběma směry. Z provedených důkazů je tak možno shledat, že šlo o část smlouvy pro obě strany vůbec nejpodstatnější.
23. Jedna ze základních zásad soukromého práva podle § 3 odst. 2 písm. d) o. z. zní, že daný slib zavazuje a smlouvy mají být splněny. Právě ujednání o ceně spojuje smlouvu o dodávce tepelné energie s jí nejbližším smluvním typem, kterým je smlouva kupní. Smlouvu o dodávce tepelné energie se soukromým právem a jeho zásadami tedy nejvíce spojuje právě cena.
24. Autoritativní zásah soudu do soukromých smluvních ujednání by se měl omezovat jen na případy, které by bez zásahu vedly k mimořádné nespravedlnosti vyjádřené ve svých důsledcích v § 1765 odst. 1 o. z. O to zdrženlivěji by měl soud zasahovat do takových smluvních ujednání, která jsou pro smluvní strany nejpodstatnější a podle nichž se rozhodují, zda vůbec smlouvu uzavřou.
25. Žalobkyně a žalovaná v souladu se zásadou smluvní volnosti zvolily vlastní a od zákona odchylnou úpravu dopadů vnějších okolností na obsah jejich závazku ze smlouvy, jde-li o cenu. Význam ujednání o ceně pro smlouvu o dodávkách tepelné energie a její strany je popsán výše. S přihlédnutím k tomuto významu a zásadě smluvní volnosti je třeba ujednání článku 12.2 smlouvy vykládat tak, že žalobkyně (ale i žalovaná) na sebe vzala nebezpečí změny okolností ovlivňujících cenu tepelné energie nad ujednanou hranici 3 %, respektive 5 %, a to na roky 2022 až 2025. Jiný výklad článku 12.2 smlouvy by ostatně popíral jeho smysl, neboť v takovém případě by ujednaný nepřekročitelný limit zvýšení ceny přestal být nepřekročitelným, a byl by tedy zbytečným.
26. S přihlédnutím k vyloženému významu ujednání v článku 12.2 smlouvy není možno ujednání v článku 19.2 vykládat jinak než jako obecné pravidlo dopadající na celý závazek ze smlouvy, z něhož ujednání v článku 12.2 představuje výjimku vztahující se toliko na cenu tepelné energie. Jinými slovy je článek 12.2 ve vztahu speciality k článku 19.2. Jiný výklad by opět zcela popíral smysl článku 12.2, který umožňuje obnovit jednání o možnostech úpravy ceny tepelné energie až po 5 letech trvání dodávky. Nelze rovněž přehlédnout, že zatímco text článku 19.2 byl v návrhu smlouvy obsažen v totožném znění již od počátku jednání stran před uzavřením smlouvy, text článku 12.2 byl v návrhu s postupnými změnami vytvořen až později. Povaha článku 12.2 jako výjimky z obecného pravidla se projevuje právě tím, že z něj plyne převzetí nebezpečí změny jen okolností ovlivňujících cenu, nikoliv všech okolností, které mohou mít vliv na práva a povinnosti smluvních stran.
27. Žalobkyně převzala nebezpečí změny okolností ovlivňujících cenu, nevzniklo jí tudíž právo na obnovení jednání o smlouvě v rozsahu týkajícím se ceny podle § 1765 odst. 1 o. z., a tedy ani navazující právo domáhat se změny závazku u soudu podle § 1766 o. z. Proto soud žalobu zamítl.

28. O povinnosti k náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému bránění práva přiznal žalované, jelikož měla ve věci plný úspěch, neboť soud žalobu zamítl. Náklady řízení žalované podle § 137 odst. 1 a 2 o. s. ř. jsou představovány odměnou za zastupování žalované advokátem, hotovými výdaji tohoto zástupce a rovněž náhradou za daň z přidané hodnoty podle § 137 odst. 3 písm. b) o. s. ř., protože advokát zastupující žalovanou je společníkem právnické osoby zřízené za účelem advokacie, která je plátcem daně z přidané hodnoty, což lze zjistit z veřejně přístupného registru plátců DPH.
29. Výši odměny za zastupování žalované advokátem soud v souladu s § 151 odst. 2 částí věty první za středníkem o. s. ř. určil podle § 6 odst. 1 ve spojení s § 1 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „advokátní tarif“) za 5 úkonů právní služby potřebných k účelnému bránění práva v celkové výši 11 250 Kč. Sazba odměny za jeden úkon právní služby podle § 7 advokátního tarifu činí 2 500 Kč s ohledem na tarifní hodnotu ve výši 35 000 Kč podle § 9 odst. 3 písm. b) *per analogiam* advokátního tarifu. Tarifní hodnotu soud určil analogicky podle ustanovení dopadajícího na žaloby na projev vůle směřující ke vzniku, změně nebo zániku právního jednání, k nimž je žaloba o změnu závazku ze smlouvy svou povahou nejbližší. Předmětem takového závazku ani jeho změny není předmět ocenitelný penězi, neboť cena tepla sice ve smlouvě ujednána byla, ale jen jako jednotková za gigajoule. Přesný rozsah dodávky tepla přitom nebyl ve smlouvě ujednána a rozsah již uskutečněné dodávky nebyl v řízení dokazován ani shodně tvrzen. Vedle toho lze poznamenat, že ani požadavek žalobkyně na změnu závazku ze smlouvy není závazný pro konečné rozhodnutí soudu s ohledem na § 1766 odst. 1 větu poslední o. z. Soud tak shledal tarifní hodnotu ve výši 35 000 Kč přílehavou na rozdíl od žalovanou požadované tarifní hodnoty ve výši bezmála 115 milionů Kč (č. l. 424–425).
30. Advokát zastupující žalovanou v řízení učinil následující úkony právní služby, které byly potřebné k účelnému bránění práva: převzetí a příprava zastoupení žalované podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, písemné podání nebo návrh ve věci samé – vyjádření žalované k žalobě ze dne 31. 3. 2023 (č. l. 156–165) podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, účast při přípravě jednání dne 14. 6. 2023 (č. l. 209–210) podle § 11 odst. 2 písm. g) advokátního tarifu, písemné podání nebo návrh ve věci samé – replika žalované ze dne 14. 11. 2023 k vyjádřením žalobkyně ze dne 14. 7. 2023 a ze dne 4. 10. 2023 (č. l. 359–367) podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu na základě výzvy soudu ze dne 4. 9. 2023 (č. l. 339 a 357) a účast na jednání před soudem dne 15. 5. 2024 (č. l. 408–410) podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu. Za účast při přípravě jednání náleží advokátu zastupujícímu žalovanou podle odkazovaného ustanovení advokátního tarifu odměna pouze ve výši jedné poloviny, tedy v částce 1 250 Kč.
31. Za výše uvedených 5 úkonů právní služby potřebných k účelnému bránění práva náleží advokátu zastupujícímu žalovanou náhrada hotových výdajů, kterou soud určil podle § 151 odst. 2 věty třetí o. s. ř. a § 2 a § 13 odst. 1 advokátního tarifu. Tato náhrada hotových výdajů je tvořena paušální náhradou po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za 5 úkonů právní služby, tedy v celkové výši 1 500 Kč.
32. K nákladům řízení žalované dále patří náhrada za daň z přidané hodnoty podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř., kterou soud určil z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů podle § 151 odst. 2 věty druhé o. s. ř. v celkové výši 12 750 Kč podle sazby 21 % na částku 2 677,50 Kč, jež se nezaokrouhluje s ohledem na § 146 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, protože nejde o celkovou daň, kterou je plátcem daně z přidané hodnoty povinen odvést za zdaňovací období.
33. Celková výše nákladů řízení žalované potřebných k účelnému bránění práva tak činila 15 427,50 Kč. V této výši jí proto soud přiznal náhradu nákladů řízení.

34. Úkonem potřebným k účelnému bránění práva žalovanou nebyla její duplika ze dne 9. 6. 2023 k replice žalobkyně (č. l. 194–198), neboť žalovaná v tomto podání neuvedla žádné nové skutečnosti, které by nemohla a neměla uvést již ve svém prvním vyjádření k žalobě. Navíc žalovaná nebyla k takovému vyjádření soudem ani vyzvána, jelikož replika žalobkyně ze dne 18. 5. 2023 (č. l. 169–174) jí byla soudem zaslána dne 23. 5. 2023 bez jakékoliv výzvy (č. l. 190). K účelnému bránění práva nebylo potřebné ani vyjádření žalované v rámci koncentrace ze dne 14. 7. 2023 (č. l. 213–215), k němuž žalovaná opět nebyla vyzvána ani během přípravného jednání a v němž neuvedla žádné nové skutečnosti, které by nemohla a neměla uvést dříve. Konečně ani písemně podaný závěrečný návrh žalované ze dne 17. 5. 2024 (č. l. 416–423) není úkonem právní služby potřebným k účelnému bránění práva, neboť závěrečný návrh je obvykle přednášen ústně přímo při jednání před soudem a jako takový jej nelze považovat za samostatný úkon právní služby, přičemž není důvod závěrečný návrh pro účely náhrady nákladů řízení posuzovat odlišně, bylo-li zástupcům účastnic výjimečně umožněno podat závěrečné návrhy písemně. Náhrada nákladů na žádný z těchto úkonů v podobě odměny ani náhrady hotových výdajů jejího zástupce proto žalované nenáleží. Vyhlášení rozsudku dne 22. 5. 2024 (č. l. 427) se zástupce žalované nezúčastnil.
35. O lhůtě k plnění náhrady nákladů řízení soud rozhodl podle § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř. Náhradu nákladů řízení je žalobkyně povinna zaplatit k rukám zástupce žalované podle § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Kladně. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze.

Nesplní-li žalobkyně dobrovolně uloženou povinnost, může žalovaná podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh.

Kladno 22. května 2024

JUDr. Eva Kučerová v. r.
samosoudkyně